

El camí de la sal

Títol original: *The Salt Path* **Direcció:** Marianne Elliott **Guió:** Rebecca Lenkiewicz (llibre: Raynor Winn) **País:** Regne Unit **Durada:** 115 min **Any:** 2024
Gènere: Drama **Interpretació:** Gillian Anderson, Jason Isaacs, Denis Lill, Rebecca Ineson... **Música:** Chris Roe **Fotografia:** Hélène Louvart **Distribuïdora:** Adso **Estrena a Espanya:** 16/01/2026
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en català

SINOPSI

Després de perdre casa seva i el seu mitjà de vida, una parella de mitjana edat emprèn impulsivament una caminada de 630 milles al llarg de la costa sud-oest anglesa, una caminada complicada en no poca mesura pel diagnòstic recent al marit d'una malaltia neurodegenerativa terminal. (FilmAffinity)

CRÍTICA

“Se hace camino al andar”

El Moth i la Raynor Winn acumulen desgràcies. A ell li han diagnosticat una malaltia degenerativa incurable poc freqüent, amb poca esperança de vida, i a tots dos els han anunciat el desnonament de la casa on han viscut junts i criat els seus fills. Almenys els nois estan estudiant a la universitat, amb les seves carreres encaminades, i quedar-se sense sostre no serà tan traumàtic. Però el matrimoni, sense saber ben bé què fer a continuació, pren una decisió insòlita: fer caminant la ruta de la costa del sud-oest d'Anglaterra, més de mil quilòmetres, equipats amb una petita tenda de campanya i les seves motxilles, el seu sostre serà el cel, els diners de què disposen escassos, i s'hauran d'alimentar com bonament puguin, mentre coneixen gent i aprenen a estimar-se una mica més cada dia.

Pel·lícula basada en fets reals viscuts pel matrimoni Winn, i que la Raynor va documentar en unes memòries escrites a partir de les notes preses durant la peripècia, on es vindria a dir, si se'ns permet el joc de paraules, que l'experiència va ser una "winner", una guanyadora, ja que el Moth i la Raynor van aprendre a assaborir la llibertat d'una manera nova, prèviament limitada per les convencions socials sobre on és la felicitat i com aconseguir-la.

El que veiem, en el fons, vindria a ser una mena de “camí de Santiago” laic amb efectes molt positius, ja que el marit se sent millor malgrat la seva malaltia, i el cansament, les inclemències del temps, les maneres brusques d'algunes persones amb què es troben, a part de ser compensades amb bones persones o la possibilitat d'ajudar els altres, serveixen per millorar la convivència conjugal i créixer interiorment, tornar-se millors persones.

El problema d'una pel·lícula com aquesta és que acaba sent una mica lenta i reiterativa, hi ha una manca d'habilitat en la direcció de la desconeguda **Marianne Elliott** per no esgotar l'espectador, i això que la parella protagonista formada per **Gillian Anderson** i **Jason Isaacs** fan un bon treball, i que l'entorn natural on transcorre l'acció està bellament fotografiat.

José María Aresté - decine21.com